

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname : 2+3/3-73.
uitzending: 17 maart '73.
plaats : studio 3.

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 10: Het Hol van de Leeuw.

droge repetities:

maandag 19 februari 1973	lezing	10.00u.	Bavohuis, Sumatra- straat 2, A'dam. (020/940499)
20.2.73	(dinsdag orkestopname	09.30u.)
21.2.73	(woensdag inzingen MC studio, Slotlaan 3, Nederhorst den Berg, aanvang	09.30u.)	
donderdag 22 februari '73		10.00u.	Bavohuis.
vrijdag 23 februari '73		10.00u.	Bavohuis.
zaterdag 24 februari '73		10.00u.	Bavohuis.
maandag 25 februari '73		10.00u.	Bavohuis.
dinsdag 26 februari '73		10.00u.	Bavohuis.
woensdag 27 februari '73		10.00u.	Bavohuis.
donderdag 28 februari '73		10.00u.	Bavohuis.

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Herman Coenen
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

VERTELLER:

Prins Tor is terug.

Hij is weer weg ook.

Alle prinsen zijn vertrokken, immers, naar hun eigenlijke opdracht, en die is geheim!

Ze hebben allemaal zwijgplicht en alleen de jury weet, wat er gebeuren gaat.

En hoe het afloopt voor iedere prins, dat weet niemand.

Eén kan maar de winnaar zijn en misschien wint er geen.

En Bertram, Aernout, Hildebrand en Lidwientje en de kinderen wachten in het paleis.

Hamelen is ver, de toto is spannend, de koningin en de prinses kunnen wel hulp gebruiken, want de broers Ogterop zijn vertrokken als scheidsrechters.

(AERNOU EN HILDEBRAND ZITTEN
TE REPETEREN.
HILDEBRAND HOUDT ZEER ONZUIVER
EEN NOOT AAN DIE AERNOU SPEELT)

AERNOU:

Ho ... Ah bah ... Hóger ... Hoger ...
welkom prinsen al te gaar
t'rug van rampen en gevaar
veilig thu . i ...

Val vals valsss ...

LIDW.: (KOMT BINNENSTUIVEN)

Joehoe, wat heb ik hier, wat heb ik hier ...

HILDEBRAND:

Sssjt we repeteren ...
welkom

Luister.. (AERNOU SLAAT AKKOORD AAN)

AERNOU:

Welkom.

HILDEBRAND:

Welkom (HOGER)

AERNOU:

Nee, welkom ...

SAMEN: (ZEER VALS)

welkom prinsen al te gaar
t'rug van rampen en gevaar
veilig thuis van bruoit geweld
welkom welkom fiere held
wehelkom, wehelkom fiere held ...

LIDW.: (OREN TEGEN HOOFD)

En moeten de prinsen daarnaar luisteren,
als ze terug zijn van de toto??????

HILDEBRAND:

Niet muzikaal, dat kind.

LIDW.:

Wat heb ik hier? Wat heb ik hier?

HILDEBRAND:

(NUCHTER)

Een brief.

AERNOU:

Post.

LIDW.:

Een brief voor ons!

AERNOU:

Voor ons persoonlijk, bedoel je. Aan mij
soms. (WIL BRIEF AL PAKKEN)

LIDW.: (TREKT HEM WEG)

Ho stop ... Aan ons allemaal ...
(LEEST)

Aan mens Koffij, mens Brom, mens Lidwientje,
mens Hilletje, mens Barendje ... mens He ...

HILDEBRAND+ AERNOUT:

Ja, ho, stop, stop maar.

LIDW.:

Ja, we staan er allemaal op. Een ontzettend vol adres.

En er staat wel drie keer GEHEIM op de envelop. En ook nog ...

(WIL HET VOORLEZEN)

AERNOUT: (GRIST HEM WEG, LEEST:)

Onopvallend versturen! Niet kreukelen bij het posten!

Eh ... hier: Met sluippas bezorgen ...

HILDEBRAND:

(PAKT BRIEF OVER, LEEST)

Afzender ... Slinkse vos Drie.

LIDW.:

Dat is de spionnen naam, die ambtenaar Ogterop deux voor zichzelf gekozen had.

HILDEBRAND:

(LEEST)

Dit is een kijkbrief.

(KIJKT ANDEREN AAN. LEEST WEER:)

Dit is een kijkbrief ...???

AERNOUT:

Nou, maak dan open, maak dan open.

LIDW.: (GRIST HEM WEER WEG)

Zal ik hem dan maar ...

(RITST)

Jullie schijnen het niet te kunnen.

(ANDEREN ROEPEN 'VOORZICHTIG,
VOORZICHTIG ... ')

Een kijkbrief van ambtenaar Ogterop deux ... oh ...

(CU VAN HET OPENMAKEN. DE BRIEF IS AAN EEN KANT, DE LEESKANT, BLAUW, ZODAT TIJDENS HET OPENMAKEN DEZE KANT GEVULD WORDT DOOR CHROMAKEY MET EEN CU VAN OGTEROP DEUX.

DEZE HEFT ZIJN MONOLOG AAN ALS EEN STADSOMROEPER.

ZIJN BLIK IS NIET GERICHT.

GEEN KONTAKT SUGGEREREN DUS MET DE LEZERS/KIJKERS)

OGTEROP II:

Paniek, paniek, paniek!

Ik herhaal:

Paniek, paniek, paniek!

Waarde lezer EN kijker:

Dit is een kijkbrief!

Niet vouwen! Niet kreukelen!

Paniek, paniek, paniek.

(SPREEKT NU OP GEWONEN KRACHT
VERDER: OPGEWONDEN, BIJNA FLUIS-
TEREND)

Mens Lidwientje, mens Brom en mens Koffij.
Er is werk voor U allen aan de winkel.
Ik had gisteravond per vliegende koffer naar
U toe willen komen, want dat gaat altijd
het vlugste, maar er was een dikke mist bo-
ven de wadden van Woepie, dus vandaar, deze
kijkbrief!

Ramp op ramp op ramp!

Mijn broer en ik zijn, zoals U weet, stad
en land aan het afreizen als scheidsrechter
en jurylid voor de prinsentoto, maar op de
eerste vijf plaats, waar wij zijn gearri-
veerd, is NOG GEEN PRINS AANGEKOMEN!

Geen prins is op de plek van bestemming ook
maar GEARRIVEERD!!!! Niets! Niemandal!

(KORTE INTERCUTTING: HAMELAARS
MET BRIEF IN HANDEN)

En als het er nou nog maar één geweest ware,
dan hadden wij verzucht: nu ja, dat is dan
jammer voor die prins, pech! Tegenslag!

Maar vijf prinsen! Vijf! En dat niet alleen!
Het zijn precies die vijf prinsen, die SA-
MEN vertrokken zijn!

Samen 't eerste deel van de reis hebben af-
gelegd!

Dat is niet alleen merkwaardig, dat wijst
ergens op.

HILDEBRAND:

Ja, dat ze iets overkomen is.

OGTEROP II:

Ik hoor niet, wat U zegt, maar ik kan het raden:

Er is hun iets overkomen is ... korrekt.

Precies ... Mijn idee! Ik vertel U de fei-
ten, voor zover mij bekend.

De vijf prinsen zijn in de ochtend vertrok-
ken, via het Rode Pad, door de Ravijnen van
Sloe en Slaak.

Erg veel reuzen daar.

Hun plan was, om de eerste nacht daar ergens
te overnachten.

De enige herberg in de streek daar heet
'Het Hol van de Leeuw'.

Herberg 'Het Hol van de Leeuw'.

Eenvoudige maaltijden. Uitstekend adres.

Moeilijke man, goudeerlijk ook. Wat korzelig
misschien. Korrekt. Kribbig.

Oh ... paniek ... Mijn brieftijd is om!

Ik ga verbleken. Saluut. Ik word blauw.

(SCHALT:)

Einde van deze kijktijd.

Ik noem nog even de namen van de vijf ver-
miste prinsen. Ik hoop, dat ik het haal:

Prins Wigbold van Roodvoorne ... Prins Maar-
ten van Notten, Prins Jeroen van Aps, Prins
Roelof van Bontubal ...

(LIDW.: Ach)

en Prins Tor van Sombrië ...

FADE.

(IN CU IS BRIEF BLAUW GEWORDEN,
OF VERBLEEKT)

LIDW.:

Prins Roelof, Prins Tor.

HILDEBRAND:

Laat mij die brief nog eens zien ... Blauw.

Niks meer op te zien ...

(RAMMELT AAN OOR ...

GEEFT HEM TERUG AAN AERNOUT)

AERNOUT:

Waar kunnen ze gebleven zijn. Vijf prinsen
zoekmaken, dat is niet mis.

Waar laat je zo'n ... zo'n kluit helden?

LIDW.: (HEEFT VOOR ZICH UIT GESTAARD)

Ja ... maar ik mis ... één naam ...

AERNOUT+ HILDEBRAND:

Hè?

LIDW.:

Bertram ... Die was ook bij die vijf prin-
sen ... Die reisde met hun samen ...

MUZIEK.

(STUK GANG IS ZODANIG GETRANSFORMEERD, DAT HET EEN VERTREK IS, WAAR KINDEREN ZICH KUNNEN VERKLEDEN. AERNOU STAAT TUSSEN HUN: IS AL KOOPMAN. ZET MUTS OP)

AERNOU:

Dus het is simpel!
De vijf prinsen zouden overnachten in een herberg.
Ze zijn daarna niet meer gezien. Wat doen we dus.

HEKTOR:

Informeren bij die herberg.
(TREKT IETS OVER HOOFD UIT)
Maar de rest begrijp ik niet zo goed. Waarvoor verkleden wij ons?

AERNOU:

Wat als!?

HEKTOR:

Wàt wat als?

AERNOU:

Wat, als die herbergier nou eens niet deugt!

HEKTOR:

Dan zitten wij ook in de val ... misschien.

AERNOU: (IMITEERT OGTEROP DEUX)

Korrekt, korrekt.

(HEFT VINGER)

Wat indien?

HEKTOR:

Hè?

(HILDEBRAND KOMT EVEN BINNEN, DOET KOKSKLEDING AL UIT)

AERNOU:

Wat indien wij dus eens allemaal op eigen gelegenheid gingen. Dan hebben we meer kansen ... Dat valt minder op ...
Ieder apart bedoel ik ... Hildebrand en ik dus eh ... als reizende kooplui.
Jij in theeketels, hè Hildebrom, bijvoorbeeld en ik ... ik in sleutelbossen ... we zien wel.
We komen achter elkaar binnen in die herberg, of toevallig samen ... En zo'n uur later komt er een alleen reizende dame, Lidwina Walg en enne ...

HILDEBRAND:

Zij blijven toch zeker hier?

KINDEREN:

Neeeeeeee!!!!

HILLETJE:

Samen uit, samen thuis!

HEKTOR:

Ik ben schildknaap reserve. Ik heb zelfs de plicht, om Bertram en Barend te redden.

KINDEREN:

Wij ook, wij ook.

AERNOUT: (KRAAIT)

Maar wat wanneer.

HILDEBRAND:

Wat sta jij nou weer te watwanneren?

AERNOUT:

Wat, indien de kinderen nou een reizend kindercircus waren?

Circus Haam ... hame ... Hamello. Circus Hameijlo! Dan kunnen de kinderen vragen of ze ... in de stal mogen slapen, omdat dat goedkoper is zogenaamd.

Arme circuskinderen ... En de paarden van de prinsen, weet je wel ... die staan altijd in de stal ...

HEKTOR:

Ik ben de circus-direkteur.

MEISJE: (VAN ECHT CIRCUS)

Ik kan toevallig echt koorddansen. En ook lopen op een bal.

KINDEREN:

Ik ook, ik ook ...

HILDEBRAND:

Is het wel allemaal vertrouwd?

HILLETJE:

Oh, Hildebrand. Jij speelt vast een ontzettend echte koopman.

HEKTOR:

Ja, dat doet ie hartstikke goed.

HILDEBRAND:

Haha, die kinderen ...

(GEVLEID)

Inderdaad, inderdaad.

(KRABT OOR)

Nou, schieten we dan allemaal op. Lidwientje is ook al bezig.

HILLETJE:

Ja. Ik ga naar d'r toe.

(RENT WEG. MEISJES VOLGEN)

HILDEBRAND:

(LOOPT ERACHTER AAN)

Koffers pakken, pruiken op. Ik ga naar de koninklijke kleerkasten. Aernout, kom je mee. O nee, ik moet ook een valse snor.

(IS OFF-SCREEN)

HEKTOR:

Spannend joh! Vermommen!

AERNOUT: (PROBEERT PRUIK UIT KIST)

Haha ... Nou ... Vermommen is mijn tweede
leven.

LIEDJE:

(MET INTERCUTTINGS SPIEGELS,
WAAROP LIDW. + ENKELE MEISJES
ACHTER HAAR EN HILDEBRAND ...)

(DE KNECHT STORMVOGEL HIJST VOOR DE DEUR VAN DE HERBERG TWEE ZWA-RE VALIEZEN OP.

NAAST HEM STAAT DE WAARD, HANDEN IN DE ZIJ. WITTE VAATDOEK OVER SCHOUDER.

WE HOREN EEN KOETS WEGRIJDEN.

DE WAARD HIJGT EEN BEETJE, KEN-NELIJK VAN STUK BAGAGE, DAT HIJ REEDS BINNENGEBRACHT HEEFT)

STORMVOGEL:

Oeoeoeoeoeoe

WAARD: (BUITEN KOMEND)

Opschieten Stormvogel! De rest van de baga-ge staat al binnen.

Laat het heerschap niet wachten. Hij heeft een lange reis gemaakt. Kom, toe.

(STORMVOGEL HIJST KREUNEND, UIT DE HERBERG KOMT DE VERKLEDE HIL-DEBRAND. NOG MANTEL AAN, VEEGT VOORHOOFD AF)

HILDEBRAND:

Voorzichtig, voorzichtig, kostbare mate-rialen. Laat U niets buiten staan?

Vooral het kleine kistje met goud en zil-ver niet? Nee? Alles moet naar binnen, hoor.

(KIJKT ROND)

WAARD:

Ik zie er zelf op toe, heerschap. Er is hier trouwens geen gespuis.

Zelden tenminste ...

(STAPT NAAR BINNEN)

Het heerschap heeft behoefte aan een maal-tijd, vermoed ik?

(HIJ PRAAT WAT NORS, ZOALS IE-MAND DIE VAN NATURE ZWIJGZAAM IS)

HILDEBRAND:

(KIJKT BUITEN ROND. ROEPT NAAR BINNEN OVER SCHOUDER, DE OMGE-VING IN ZICH OPNEMEND ...)

Ja, dat zou wel smaken ... Mmm. Weinig gasten voor de tijd van het jaar, hè?

WAARD: (KOMT NAAR BUITEN, OMDAT ZIJN GAST HEM NIET GEVOLGD IS)

Is Uw heerschap hier al eens eerder te gast geweest?

HILDEBRAND:

Nee, neehee ... neeneehee ... mm ... dat ... dat hoorde ik van kollega's. Kollega's in de handel ... Die hier vaak komen ... Goed adres ... Altijd gezellig deze tijd van het jaar ... Haha.

(PRAAT TEGEN STUK GRANIET. DE WAARD KIJKT HEM KOEL AAN, MAAR VERTREKT GEEN SPIER)

Haha. (LEEST BORD BOVEN ZICH)

'Het Hol van de Leeuw'. Veelgenoemd. Druk.

WAARD: (ROERLOOS)

Peulenzak, meneer? Eenhoornbiefstuk, met watergruwel toe? ...

HILDEBRAND:

Peulenpap met watergruwel ... mnjjjneeee ...

WAARD: (DRAAIT ZICH DOF AF NAAR BINNEN)
De keuken is niet erg uitgebreid, heerschap.
In deze tijd van het jaar is het nog stiller
dan anders.

(LOOPT NAAR BINNEN.
HILDEBRAND VOLGT HEM SCHAAPACHTIG)

HILDEBRAND:

Niet druk, hè? Ja ... Hebt U de laatste
weken ... heu ... ja ... nog wel aanloop
gehad?

WAARD:

Nee, mijnheer. Teveel steenlawines.

HILDEBRAND:

Lawines ... haha. O ja. Geen logeetjes of
zo?

WAARD:

Als het heerschap zich hier wil wa ..
(NEEMT MANTEL AF EN HOED AAN)
Staat U mij toe ... Stormvogel heeft een
goede kamer voor U in gereedheid gebracht,
waar de rots niet zo sijpelt.
Ik haal het menu van het jaar, mijnheer.
De peulenpap mag ik aanbevelen.

HILDEBRAND:

U hebt ook geen interessante lieden te
overnachten gehad, hè?

WAARD: (SLOFT TERUG)

Als meneer er niets op tegen heeft meneer,
kan meneer misschien het gastboek eerst
even tekenen?

(LOOPT MET BOEK NAAR HEM TOE,
GEEFT HEM HET BOEK)

HILDEBRAND:

Haha ... Ja. Het gastenboek. Interessant.
(KIJKT BEGERIG. ZIJN GEZICHT VER-
SOMBERT, ALS DE WAARD HET OP
NIEUWE PAGINA OPENS LAAT)
Niet veel andere namen, hè?

WAARD:

Een schone pagina, ja ...

HILDEBRAND:

Ja ... Eens kijken ... Hoe heet ik ... A
ja ... (SCHRIJFT IETS OP)
(KNOEIT)

Hebt U even een vloei?
(DE WAARD SLOFT WEG.
STORMVOGEL KOMT NET AAN. HILDE-
BRAND HEEFT DAT NIET GEZIEN, EN
WIL NET OP ANDERE BLADZIJDE GAAN
TUREN, ALS STORMVOGEL NAAST ZIJN
OOR STRALEND ZEGT:)

STORMVOGEL:

Het zachtste bed? Dat het minste kraakt!

HILDEBRAND:

(KREET)

Ha ... Ja ...

(KLAPT BOEK VAN SCHRIK DICHT)

... Oh ...

STORMVOGEL:

En de wolligste dekens. En een kruik voor de nacht, die niet lekt. Welkom in 'Het Hol van de Leeuw'. Gezellig.

HILDEBRAND:

Ja ... hahaha ... jaa ... dank U ... eh ...
Wat ik U vragen wil, komen hier de laatste tijd nog wel eens pri ...

WAARD: (KOMT TERUG MET VLOEI)

Stormvogel!

STORMVOGEL:

(VEERT OP. HILDEBRAND WIL BOEK

NU OPENEN. GRETIG)

Ja. Ik zet de pap op. Ik begin aan de soep. Met Tijm en Ravijnkruiden. Vers uit de grond.

(TEGEN HILDEBRAND)

Vergeving! Vergeving!

(WAARD HEEFT ONDERTUSSEN MET OP-

GETROKKEN WENKBRAUWEN HET DICHTE

BOEK AANGEPAKT EN HET VLOEI OP

DE BESMEURDE PAGINA GELEGD.

HIJ LOOPT TERUG)

HILDEBRAND:

(KIJKT EMBARRASSED)

Haha. Het klapte dicht.

Ik ben de enige, hè?

STEM AERNOUT:

(BEKAKT)

Vollek? Vollek?

(WAARD EN HILDEBRAND KIJKEN OP)

(AERNOUT KOMT DE GELAGKAMER BINNEN
VAN BUITEN.
HEEFT HANDIGE KLEINE KOFFERTJES.
IS SJIEK GEKLEED, WAT ENGELS, ALS
DAT IN 17e EEUW OOK AL IETS TYPISCH
HEEFT. SCHOTSE RUIT?)

AERNOUT:

Vollek? Verdulleme, waar is de boy voor de
aanpakkertjes? De valiezen. He. Vollek?
(HIJ BLAAST OP EEN FLUITJE DAT HIJ
AAN KETTINKJE OM HALS DRAAGT)

Hela? Vollek? Attentie?

(LOOPT BINNEN IN HERBERG)

Abah, abah. Wat een afronden voor de tijd
van het jaar.

(UIT KEUKEN KOMT STORMVOGEL DIE
ZIJN HANDEN AAN BROEK AFVEEGT,
VERBLUFT)

Ah ... daar is het volk.

Zeg, boy, pak de bullen even aan.

Ik heb geen voeten meer.

(STORMVOGEL PAKT ZIJN HANDBAGAGE
AAN. AERNOUT ZIJGT NEER, MET JAS
AAN NAAST HILDEBRAND, DIE HEM
NIET PROBEERT AAN TE KIJKEN)

Ik zeg goedemiddag. Goedenavond liever.

HILDEBRAND:

(SCHRAAPT KEEL)

... Tijdgat ...

AERNOUT:

Pardon?

HILDEBRAND:

Tijdgat. Edmond Tijdgat is de naam.

(STORMVOGEL HAAST ZICH LANGS HUN.
WAARD PASSEERT MET ONDERZOEKENDE
BLIK. GAAT BUITEN KIJKEN, NA MENU
GEGEVEN TE HEBBEN AAN HILDEBRAND)

AERNOUT: (ONDERTUSSEN)

Hoe kom je daar nou bij, kerel? Ah. Ik zie!
Sleutel ... Nee. Sleutelbloem! Nee, sleutel ...
Simon Sleutel is de naam. Aangenaam.

(GEEFT HAND. KNIPOOGT VET)

Handel in feestneuzen en fluiten.

(FLUIT)

Wat is Uw tak van bedrijf, als ik vragen mag.

HILDEBRAND:

(IMPROVISEERT NERVEUS)

Nou eh ... lekkere dingen ... luxe etens-
goederen. Delicadingessen ...

Dadels en vijgen en granaat ... eh ... appels
... ja. Juist.

AERNOUT: (PERPLEX, MOND HALF OPEN.

KIJKT HEM AAN. LANGZAAM:)

Hah ... Juist ... Interessant. Leuke handel?

Ja? Mooi. Keurig ...

Wat leest U daar? De lijst met schotels?

Mag ik even? ...

(NEEMT MENU UIT HANDEN HILDEBRAND,
KIJKT ROND)

Niet veel volk op de been voor de tijd van
't jaar, hè?

(WAARD KOMT TERUG VAN BUITENDEUR.
AERNOU WENDT ZICH NAAR HEM)
Goede man, eh ... herbergier ... Mijn naam
is ... eh ... zeg even, Bijtgat.

HILDEBRAND:
Sleutelbloem ... Nee. Sleutel ...

AERNOU:
Exact, Sletel. Niet anders ... Ik had graag
een kamer voor de nacht en een eersteklas
bediening nú ... Niet druk voor de tijd van
het jaar, hè?

WAARD:
Dat valt nu nogal mee, heerschap.
(WIL DOORLOPEN)

AERNOU:
Had U de laatste tijd nog gasten, als ik
vragen mag? ...

WAARD: (KOEL. STAAT WEER STIL)
Nee, meneer. Ik mag klagen.

AERNOU:
Hah. Oh ... Ook geen logé's dan? Slapers
of zo?

WAARD: (LOOPT WEER DOOR)
Nee, mijnheer ...

AERNOU: (HALSSTARRIG)
Reizigers die willen overnachten, bedoel ik ...
of zo.

WAARD: (KRIJGT GENOEG VAN AL DIT UITHOREN)
Ik zal Uw valiezen naar Uw kamer brengen,
heerschap. (LOOPT WEG)

(AERNOU KIJKT HEM NA. HILDEBRAND
OOK.
AERNOU EN HILDEBRAND BUIGEN ZICH
DAN NAAR ELKAAR TOE, WAARDOOR ZE
HUN HOOFDEN STOTEN)
'au'

AERNOU:
Rare man! Ik dacht, laat ik meteen maar eens
even hier en daar een steekproefje nemen.
Dat had jij misschien wel gemerkt.

HILDEBRAND:
(SIST)
Ja, dat dacht ik al te horen.
(STORMVOGEL VERSCHIJNT.
HILDEBRAND VEERT OP. SCHRAAPT KEEL
LUID ...)
Ja, de handel in feestneuzen lijkt mij héél
interessant!

STORMVOGEL:
Hebt U een maaltijd gekozen, heerschap?
En U?

HILDEBRAND:

Nja ... Jnee ... Peulenpap, hè? En wwatergruwel toe ... En wat is ...

(LEEST)

Kabouter? (MAAKT ANGSTIG GEBAAR)

STORMVOGEL:

Een Kaboutertje is een kleine gebakken Bam-
burger met een puntmuts van tomatenpuree.

HILDEBRAND:

(NOG BENUWD)

En wat is een Bamburgertje!

STORMVOGEL:

Gehakt. Neem het niet. Neem de soep van het
jaar. Dikke soep.

AERNOUT:

Soep. Ha. Van het jaar?

STORMVOGEL:

Repelsteel met ravijnkruiden. Heel pikant.
Wordt heel veel gegeten, maar gek, niemand
weet, dat het repelsteeltje heet.

(AERNOUT+HILDEBRAND KNIKKEN)

Is dat alles? De heren zijn zeker niet lang
reiziger in deze streek?

Dat kan ik merken ...

(LOOPT WEG NAAR KEUKEN)

HILDEBRAND+AERNOUT:

(WACHTEN TOT HIJ WEG IS.

SISSEN DAN IN KOOR:)

Je doet het helemaal verkeerd!

AERNOUT:

Ahum!

HILDEBRAND:

Je moet niet zo doordrammen over gasten en
logé's en ... Ahum, ahum.

(LUID, WANT WAARD KOMT TERUG IN
GELAGKAMER)

Nee, de zaken gaan goed, kollega ...

In mijn tak van bedrijf.

Granaatappels en zo ... En in de Uwe ...

AERNOUT:

Nou, ik verkoop geen fruit, haha.

(ZE KIJKEN SAMEN DOM LACHEND NAAR
WAARD, DIE NIET MEELACHT, MAAR
SOMBER NAAR KEUKEN DOORLOOPT)

HILDEBRAND:

(FLUISTERT)

We moeten niet meer zo vaak fluisteren, ook.
Dat wekt misschien argwaan!

AERNOUT: (FLUISTERT OPGEWONDEN TERUG)

Hoorde je, dat die waard opeens niets over
prinsen schijnt te willen zeggen?

Ik vertrouw hem niet! ...

(LUIDKEELS)

Waarom zou U niet SAMEN MET MIJ de maaltijd willen gebruiken, amice?

Dan kunnen wij van gedachten dingesen en de pret verhogen? Wat dunkt U? Waard!

(KNIPT MET VINGERS. DE WAARD KOMT NET OP ACHTERGROND MET BESTEK VOOR TWEE AAN EN DEKT AL AAN EEN TAFELTJE.

AERNOUT SLAAT KLEIN FIGUUR)

AERNOUT: (SCHAAPACHTIG)

Aha ... U bent reeds bezig ...

(STAAT OP. HILDEBRAND OOK)

Kom mee, Bijtgat ... Een wijntje, beste waard. Van een goed jaar graag.

WAARD: (NORS)

Ravijn 1670 heb ik voor U, heerschap. Zuidelijke Afgrond.

AERNOUT:

Ha ja ... lekker ...

(GAAT ZITTEN. LUID)

A propos, kollega Bijtgat ... Gaat U door met dat vreemde verhaal over die verdwenen prinsen!

(DE WAARD LAAT WIJNGLAZEN KLETTE-
REND VALLEN EN BORDEN ...
AERNOUT + HILDEBRAND KIJKEN OM ...)

AERNOUT: (VETTE KNIPOOG NAAR HILDEBRAND)

Ja. Scherven brengen geluk, nietwaar, waard? ...

MUZIEK.

(DE WAARD RAAPT ZWIJGEND SCHERVEN
OP ...)

(BERTRAM + BAREND ZITTEN IN SPE-
LONK. BEGIN VAN SPELONK.
BERTRAM GIET EEN KAMPVUURTJE UIT,
MET WATER)
(BAREND PAKT WAT SPULLEN BIJEEN,
ZOALS SCHILD)

BERTRAM:

Ziezo ... Nou ... Voor de avond zijn we weer
een heel eind op weg naar huis, Barend ...

BAREND:

Ik ben blij, als ik weer eens in een gewoon
bed slaap.

BERTRAM:

Nou, nou. Ben jij nou een schildknaap. We
hebben net twee nachtjes buiten geslapen.
Een nachtje naast die herberg en nou een
nachtje verderop ... We moesten die omweg
nou eenmaal maken, om ze te misleiden.

BAREND:

Die eerste nacht, dat was ook de beroerdste
nacht. Náást een herberg.
Terwijl de vijf prinsen allemaal lekker in
de donsdekens lagen gekronkeld, binnen.
Wij daarbuiten ... En de hele nacht rollende
steentjes ...

BERTRAM:

Dat was nou eenmaal nodig, dat we niet ook
in de herberg overnachtten.
Anders waren we nou net zo ver, als die
prinsen, want we waren ze onderweg niet meer
kwijtgeraakt.
En ik ben geen echte prins, dus ik ga niet
voor mijn lol mee op hún avontuur.
Dus dacht ik, laten wij zeggen, dat we liever
in de open lucht slapen ... Dan zijn we zoge-
naamd 's nachts alleen verder gegaan.

BAREND:

Wie weet, had jij de hoofdprijs gewonnen,
als je mee was gegaan, met een van hun.

BERTRAM:

Mijn hoofdprijs heet Lidwientje Walg.
En die heb ik al binnen. Ziezo. Vuur is
goed uit ... Vanavond weer repelsteel.

BAREND:

Met ravijnkruiden ...
(LACHT)

BERTRAM:

En morgen naar huis, naar Lidwientje en de
anderen.

LIDW.: (GEKLEED ALS SJIEKE DAME, GAAT
DOOR GANG HERBERG, VOORAFGEGAAN
DOOR SJOUWENDE STORMVOGEL, DIE
GEZELSCHAPSJUFFROUW IS)??

Oh, U zorgt toch, dat wij een rustig vertrek hebben, niet, goede man?

Ik heb een beetje hoofdpijn van de reis, en ik wil vannacht kunnen slapen.

Hilda, heb jij mijn medicijn in de koffer?

HILLETJE:

Ja, mevrouw.

STORMVOGEL:

(ZOEKT SLEUTEL)

Alstublieft mevrouw. Ogenblik.

LIDW.:

Is dit een rustige kamer. Is die kamer op de hoek bijvoorbeeld niet rustiger?

STORMVOGEL:

Alle kamers zijn even rustig, mevrouw.

Er logeert niemand.

LIDW.:

Oh ... (KIJKT HILLETJE EVEN AAN)

STORMVOGEL:

Over een maand of twee komen de gnomen weer. Dan wordt het weer druk.

Over een maand komen de gnomen weer uit Bim.

Er is hier een mijn in de buurt, maar voor de gnomen is het 'In Spin de Bocht Gaat in' en dat feest duurt tot Jan Huygen, dus U kunt wel nagaan, dan zijn ze thuis bij de familie. Zo.

Nog iets van Uw dienst, mevrouw?

LIDW.:

En die twee heren beneden? Zo, zijn dat gnomen.

STORMVOGEL:

Dat lijkt me niet, mevrouw. De ene heeft drie borden repelsteel met ravijnkruiden opgegeten en daar doet een gewone gnoom een week mee.

En de ander wil al maar dobbelen of kaarten om geld.

En dat doet een gnoom niet. Een gnoom gaart.

Een gnoom gokt nooit.

Dank U wel mevrouw.

(VOOR FOOI. SLUIT DEUR ACHTER ZICH)

HILLETJE: (FLUISTERT)

Ik vind hém aardig.

LIDW.:

Ssjt. Ik ook. Kom. Ik heb ontzettende honger.

En het rook wel lekker beneden.

Wat doen Hildebrand en Aernout onopvallend.

HILLETJE:

Ja, ze begonnen meteen druk te fluisteren, toen WIJ binnenkwamen.

LIDW.: (ZUCHT)

Als we zelf maar niets fout doen. Kom, koffers uitpakken en dan naar beneden. Ik zag heel wat deuren. als we in al die kamertjes moeten kijken ...

(RILT)

Wanneer zouden we daar de kans toe krijgen, denk je?

(AERNOUW ZIT AAN GROTERE RONDE TAFEL MET HILDEBRAND. DE TAFEL STAAT VOL MET SPELEN: een trictrac spel, een schaakbord, dobbelstenen, kaarten ... AERNOUW HEEFT GELD VOOR ZICH. HILDEBRAND OOK. NU HEEFT HILDEBRAND KAARTEN IN HAND)

AERNOUW: (FLUISTERT)

Begrijp het nou! Jij moet niet verliezen. Ik moet verliezen! Ik moet mijn geld aan jou kwijtraken. Dat heb ik nodig voor een plan van mij.

HILDEBRAND:

Ja, maar ik ben niet goed in spelletjes.

AERNOUW: (LUID EN VROLIJK)

Wel, ik ben benieuwd, of ik méér geluk met kwartetten heb, Bijtgat.

HILDEBRAND:

Tijdgat, heet ik. Ik heet Tijdgat.

(SMIJT KAARTEN NEER.

AERNOUW DRUKT ZE TERUG IN ZIJN HANDEN, HAASTIG)

AERNOUW:

Sufferd, laat je kaarten niet zien.

(LUID)

Aha ... Nu heb ik U.

Hebt U Holenbeer van Verslindende Monsters?

HILDEBRAND:

Nee, die alleen niet ...

Nee, wel Vuurspuwende Draak en Reuzenadelaar ...
enne ... nog een ... Wilde Koe.

AERNOUW: (SIST)

Ssst ... Niet zeggen. Dan ...

(WANHOPIG)

Ja ... Dan moet U mij maar eens vragen, wat U denkt, dat ik heb.

(TUSSEN TANDEN)

Ik heb de Holenbeer zelf. Vraag hem dan.

Vraag hem dan.

HILDEBRAND:

Wat?

AERNOUW: (LUID)

Ik weet waarachtig niet, wat ik vanavond heb. U schijnt me in ieder spelletje te slim af te wezen ...

(SIST)

Vraag Holenbeer ...

HILDEBRAND:

Maar die heb jij toch net aan ... enfin ...

(LUID)

Mag ik van U de Holenbeer, want die schijnt U zelf te he ...

AERNOUT: (LUID EN HAASTIG)
Alstublieft. Wel verdulleme ...
(SIST)

Nou, leg neer. Je hebt een kwartet. Je
hebt een kwartet. Het is uit ...
(LUID)

Achach, wat heb ik een pech, vanavond.
(HILDEBRAND LEGT DOM NEER)

AERNOUT:
Ha. U hebt alweer gewonnen.
(SCHUIFT BEURS NAAR HEM TOE)
Ik wilde U voorstellen ... eh ... wat dacht
U van schaak.
Speelt U schaak?
(KNIKT)

HILDEBRAND:
Jahaaaaaaaa ...

AERNOUT:
Ik ben zelf ook een goed schaker, al zeg
ik het zelf. Ik zet mijn stapeltje hele-
maal in ... U ook?

HILDEBRAND:
Hu ... uh ...
(LUID)
... Goed ... Goed ...
(ZACHT)

Alles?
(LUID)
Goed, pak de damstenen maar.

AERNOUT:
Dit doosje!

(STORMVOGEL KOMT UIT DE KEUKEN,
TERWIJL UIT DEUR NAAR GANG, HILLE-
TJE EN LIDWIENTJE BINNENKOMEN)

STORMVOGEL:

Goedenavond ... Gaat U aan die tafel in de
hoek zitten, vrouwe en joffer ...

(VEEGT TAFEL SCHOON)

Het is erg druk opeens ... vier eters ...
En slapers ... Ik ben sinds twee dagen niet
boven geweest ...

(LOOPT NAAR KEUKEN)

LIDW.:

Hoorde je dat? Twee dagen! ... Twee dagen
geleden moeten de prinsen hier 's ochtends
ook zijn weggegaan! ...

Dat zou dus betekenen ... kunnen betekenen,
dat ze hier wel gew ...

HILLETJE:

Nou, laten we het gewoon vragen.

LIDW.:

Nee, nee, nee ... Niet riskeren, dat ze ONS
in verband gaan brengen met de prinsen ...
Ik vind (BEZORGD), dat Aernout en Hilde-
brand al genoeg aandacht trekken.
Als die prinsen hier iets overkomen is, moe-
ten wij niet over hun praten nu ...

AERNOUT: (LUID)

Nee, nee, nee, mijn waarde ... U hoeft Uw
stuk niet terug te zetten. Het was een eer-
lijk verdiend stuk. Ik zag niet, dat U
mijn koningin kon slaan met Uw paard.

(SIST)

Pak mijn koningin dan, sufferd. Met dat paard ...
NEE, dat is MIJN paard. Jij speelt met wit!

HILDEBRAND:

(PAKT KONINGIN)

Ik kan niet schaken.

AERNOUT: (DE WAARD KOMT ACHTER HUN STAAN)

Dat is jouw koningin. Mijn koningin moet je ...

(LUID)

Wel, wel, heel knap gezien. Uitwisseling
van mijn koningin tegen de Uwe.

Ik geef op.

(SCHUDT BORD LEEG, VOORDAT DE
WAARD DE STELLING GOED KAN OVER-
ZIEN.

SCHUIFT AL ZIJN GELD NAAR HILDE-
BRAND)

Tja ... jammer. Maar ik ben nu eenmaal een
gokker ... Ik veronderstel, dat U mij niet
de kans wilt geven, iets van mijn bezit terug
te winnen?(KIJKT DOORDRINGEND NAAR HILDE-

BRAND, TERWIJL DE WAARD ACHTER
HEM TOE STAAT TE KIJKEN.

SCHUDT 'NEE')

HILDEBRAND:

(SLIKT)

Eh ... nee ... Nee. Dat nou ik ... Een du-
kaatje moogt U hebben. Alstublieft.

AERNOUT:

Nee, nee, nee, nee, nee ... Geen sprake van.
Ik neem geen fooien aan. Amice. U bent ge-
woon sterker dan ik ...

(SCHRAAPT KEEL)

Dat brengt mij op een andere zaak.

Eh ... Aha, daar bent U, waard. U ziet ...
ik heb veel verloren.

(STAAT OP)

... Eh ... Alles ... ahu ... Ik kan U dus
niet betalen ...

WAARD:

Wat?

AERNOUT:

Ik ben blut ... Berooid. Platzak. Ik ben
arm als een luis.

WAARD:

Hu?

AERNOUT:

Maar ik wil niet, dat U schade lijdt door mij.
Ik heb Uw heerlijke repelsteel gegeten met
ravijnkruiden ...

Ik sta erop, dat U mij laat afwassen. In de
keuken. Zo gaat dat altijd, als je niet
kunt betalen in een herberg, dan help je
afwassen. Haha.

(PAKT SCHORT VAN WAARD AL VAST ...)

... Nou?

WAARD:

Stormvogel!

AERNOUT:

Nee, doet U geen moeite. Ik ga wel naar
hem toe. (WAARD HOUDT HEM TEGEN.

STORMVOGEL KOMT AANLOPEN)

STORMVOGEL:

Wat is er, baas?

WAARD:

Deze mijnheer kan niet betalen.

STORMVOGEL:

Niet betalen?

WAARD:

Stormvogel, wat doen wij met gasten, die
niet kunnen betalen?

STORMVOGEL:

Eruitgooien, baas.

WAARD:

Met z'n hoevelen, Stormvogel?

STORMVOGEL:

Met z'n tweeën, baas.

WAARD: (BROMT:)
 Juist ... (ZE PAKKEN AERNOU BEET (ABRUPT)
 AERNOU SPARTELEND, TERWIJL HIJ
 ALMAAR ROEPT)

AERNOU:
 Ho stop ... Halla ... wacht ... Ik wil het
 goedmaken.
 Ik ... Kollega's ... Ik help in de keuken ...
 Ik had toch gezegd, dat ik graag wil hel-
 pen in de keuken ...
 (TERWIJL ZE NAAR BUITEN GAAN,
 SNIJDEN WE OVER NAAR LIDW., DIE
 HOOFDSCHUDDEND NAAR HILLETJE
 KIJKT)

LIDW.:
 Echt iets voor Aernout, om zich zo in de
 keuken in te willen dringen. Zoiets lukt
 toch nooit ...
 (HAAR MOND VALT OPEN VAN VER-
 RASSING)

CUT:

IN DE DEUOPENING KOMEN DE KINDE-
 REN BINNEN, GEKLEED IN BONTE
 HARLEKIJNSKOSTUUMS, ACROBATEN-
 MAILLOTS, MET CAPES DAAROVER HEEN.
 EEN KIND VAN CIRCUS ELEBOOG
 BIJV. LOOPT OP BAL)

AERNOU: (ZWAK)
 Ik wil net zo lang werken, tot ik kan beta-
 len ... Help ...

WAARD: (WAARD KOMT HIJGEND TERUG MET
 KINDEREN)
 Wat moet dit betekenen?
 (KIJKT NAAR BEWEGELIJK GROEPJE)

HEKTOR:
 Kunnen wij hier overnachten, herbergier.
 We zijn met kindercircus Hamello ...
 We zijn onderweg naar een volgende stand-
 plaats ... De gnomen van Wamelinck.

CUT:

(LIDW. KIJKT NAAR HILLETJE, BE-
 WONDEREND)

CUT:

WAARD:
 Mmm ... Circus ...

HEKTOR:
 Ja meneer ...

WAARD:
 Maar ik heb geen plaats voor zoveel personen.

KIND: (SCHUCHTER TEGEN HEKTOR)
We zouden (FLUISTERT IN HEKTOR'S OOR)

HEKTOR:
O ja ... De stal? Hebt U soms een stal, me-
neer?

WAARD:
Een stal ... Mmmm ...

HILDEBRAND:
(UIT HOEK, TUSSEN GELD)
Eh ... ik betaal wel voor die kinderen ...
Herbergier.

HEKTOR: (DRAAIT ZICH ALS BLIKSEM OM)
Nee, meneer. Dat doen we niet. We kunnen
zelf wel voor onze boontjes doppen ...
(HOUDT GOUDSTUK OP)
Alstublieft, meneer.

(WAARD NEEMT GOUDSTUK AAN.
STORMVOGEL KOMT BINNEN)

STORMVOGEL:
Wat zijn er een heleboel opeens, hè, baas.
Ik weet niet, wat me vandaag overkomt.

WAARD: (LANGZAAM)
Breng ze naar de stal, Stormvogel ...
Maar rustig ... Begrepen?

HEKTOR:
In orde ... jongens ...

(DE HELE PLOEG GAAT DE HERBERG
WEER UIT ...
HERBERGIER LOOPT LANGS LIDW. EN
HILLETJE NAAR KEUKEN)

LIDW.:
Echt iets voor Hildebrand, om de boel bij-
na te bederven.
Gelukkig speelde Hektor het goed ...

HILLETJE:
Arme Aernout ... helemaal alleen, buiten
in de nacht ...

STEM AERNOUT:
Hallo ... hallo ... Vollek?

CUT:

(AERNOUT STAAT BEDEESD IN DEUR.
WAARD KOMT UIT KEUKEN.
STORMVOGEL KOMT VAN BUITEN TERUG)

AERNOUT: (BEVEND VINGERTJE)
Mag ik wel mijn manteltje pakken. Buiten
is het koud ...
(WAARD EN STORMVOGEL KIJKEN EL-
KAAR AAN, REST ZIT ROERLOOS)

(BERTRAM EN BAREND STAAN IN STAL)

BERTRAM:

Wat doen jullie in vredesnaam hier? En waar zijn Hildebrand en Lidwientje en Aernout?

HEKTOR:

Waar kom jij vandaan?

MEISJE:

We dachten, dat jullie misschien ook ... eh ...

BERTRAM:

Ook wat? ... Wat moet dit betekenen. Mijlen van huis in de nacht?

HEKTOR:

Sssssjt ... SSSjt ... Kom ...

(SLUIT STALDEUR, TREKT ZE BINNEN)

BERTRAM:

Mijn paard staat buiten ...

HEKTOR:

Lidwientje zit binnen ...

BERTRAM:

Wat? (KINDEREN KNIKKEN)

MEISJE:

En Aernout hebben ze nou net de deur uitgesmeten ...

Toen wij binnenkwamen ... vloog hij eruit.

BERTRAM:

Barend, snap jij er w ...

HEKTOR:

Luister nou. Hildebrand en Lidwientje en Aernout die ... en wij dus ... die zijn allemaal op eigen gelegenheid hierheen gekomen ...

BERTRAM:

Waarom. Wat mankeert jullie?

HEKTOR:

De prinsen worden vermist.

BERTRAM:

Wat?

HEKTOR:

Die vijf prinsen, waarmee jij 's ochtends deze kant op bent vertrokken, worden vermist.

En we denken, we dachten dus, dat de her-

bergier wel 'ns niet te vertrouwen zou zijn ...

Dus ginge ...

BERTRAM:

Vergeet het maar ... Onmogelijk.

Die prinsen mankeert niets. Ze zijn tenminste niet hier.

KINDEREN:

Neeee?

HEKTOR:

Hoe weet je dat zo zeker?

BERTRAM:

Omdat Barend en ik ze 's ochtends hebben
zien passeren ...

(BAREND KNIKT.
KINDEREN KIJKEN ELKAAR AAN)

MUZIEK.

STORMVOGEL:

(TEGEN LIDW. DIE OPSTAAT.
HILLETJE IS AL WEG)

Gaat U naar boven mevrouw?

LIDW.:

Ja, ik ben een beetje verreisd, goede man.
Wat aardig, dat U een goed woordje voor
die vreemde heer hebt gedaan, die niet kon
betalen. Geen nette man, maar ...

STORMVOGEL:

Ah ... Ik heb vanavond vrij veel afwas ...
Dus hij kan wel helpen.
En buiten zijn er erg veel lawines ... Dus ...

LIDW.:

Welterusten ...
(RUIKT)
U maakt nog soep?

STORMVOGEL:

Ja ... Ik maak wat voor die kinderen in de
stal ... Ik heb repelsteel voor een half jaar.
Welterusten, mevrouw.
De joffer is al naar bed, zie ik ...

LIDW.:

Ja, al een kwartiertje geleden ...
(LOOPT NAAR DEUR, TERWIJL HILDE-
BRAND ROEPT)

HILDEBRAND:

Eh Stormbal ... Eh ... Hoe heet je ... Kom
eens hier...

STORMVOGEL:

Ja, heerschap. Nog een bord repelsoep, zeker?
Hah.

HILDEBRAND:

Ja, hoe raad je 't.
Zeg vogel, nee hoe heet je nou ... Vertel
mij eens ... eh ... is de waard ...

STORMVOGEL:

Boven geloof ik meneer.

HILDEBRAND:

Ik wilde wat vragen ...
(VERTROUWELIJK, TERWIJL HIJ ZICH
NAAR STORMVOGEL BUIGT ...
CROSSEN WE NAAR GANG BOVEN)

BERTRAM:

Luister nou 's, jongens. Barend heeft in ieder geval vijf prinsen zien passeren. En ik daarvan drie.

HEKTOR:

Waar?

BERTRAM:

We sliepen gewoon aan de rand van de weg, in een kloof. Twintig meter hier verder op, waar die bochten beginnen.

BAREND:

Om een uur of vijf werd ik voor de honderd-duizendste keer wakker op die harde grond ... en toen galloppeerde dingetjes langs.

HEKTOR:

Oh.

BERTRAM:

Prins Wigbold van Roodvoorne.

BAREND:

En toen zag ik ... eh ... de herbergier langs komen ... Van de andere kant, naar de herberg toe ... Had zeker kruiden gezocht ...

BERTRAM:

Jaja. Enfin, 10 minuten later, zag je Prins Antoon, toen Prins ...

BAREND:

Nee, eerst weer de herbergier. Die heb ik wel vijf keer zien langskomen. Altijd naar de herberg toe ... Vreemd ...

BERTRAM:

Nou ja ... Enfin. Ik heb zelf Prins Roelof zien langs draven en Jeroen van Aps op zijn dikke knol ... en eindelijk Prins Tor, hè Barend? Je hoort ... alle vijf.

BAREND: (ZORGELIJK)

Maar die waard, die zag je almaar daartussen door, steeds van een andere kant af komen, naar de herberg toe dus? ...

BERTRAM:

Ah joh. Barend lag niet de hele tijd naar buiten te turen. Dus hij kan de waard best niet die kant op hebben zien wandelen, maar wel die kant op ...

STORMVOGEL:

(VERSCHIJNT IN STAL)

Komen jullie binnen even een kommetje soep eten ...

KINDEREN:

Haaaaa ...

STORMVOGEL:

Nee maar. Bent U terug, hoogheid Broodspot?
(BUIGT)

BERTRAM:

Ja, als jij mijn paard even zou willen bin-
nenhalen, Stormvogel.
Mijn schildknaap is nogal moe en hongerig ...

STORMVOGEL:

Komt in orde ... Komt in orde ... Binnen
staat een gedekte tafel.

LIDW.: (STEEKT HOOFD IN VERTREK)

Hilletje? Doe jij alle vertrekken verder
aan deze kant. Ik doe die deuren achteraan.
(SLUIT DEUR.

WE HEBBEN HILLETJE NIET GEZIEN.
WE VOLGEN LIDW. TERWIJL ZE OP
TENEN DOORLOOPT, DEUREN OPENT,
BINNENKOMT ... BIJ EEN DEUR KRIJGT
ZE WEERSTAND ... DE DEUR WIJKT
NIET)

(ZE BUKT ZICH ... KIJKT DOOR
SLEUTELGAT ...)

LIDW.:

Dicht ... (SCHRIKT, ZACHTE KREET)

(ACHTER HAAR STAAT ... ZWIJGEND
... DE WAARD)

KEUKEN.

(STORMVOGEL EN AERNOUT STAAN BIJ DE TAFEL, WAARAAN IEDEREEN ZIT TE SMIKKELEN ... HILDEBRAND ZIT IN HOEK ... IEDEREEN LACHT. AERNOUT HOUDT FIEDEL OP)

STORMVOGEL:

Hahahaha ... Dan deugt hij toch nog ergens voor vanavond.
Het heerschap kan op de fiedel spelen.

AERNOUT:

Ja, die hangt in de keuken tussen de knoflook en de repelstelen!

STORMVOGEL:

Haha. Hij is van mij, hij is van mij. Ik heb er nog een, naast de oven. Ik haal hem. Ik haal hem.

(GAAT FIEDEL PAKKEN)

AERNOUT:

Dan speel ik voor U - uit mijn bundel: Muziek bij de soep, het nummer: Horlepijp van Hamelen. (SLAAT HAND VOOR MOND)
Horlepijp van ah ...

STORMVOGEL:

(VROLIJK)

Van Hameln? Nooit van gehoord. Horkepijp van Hamen. Nu ja. Begin maar. Ik doe wel mee.

(AERNOUT GEEFT INTRO WEG.
STORMVOGEL KOMT ERBIJ)

LIED:

HORLEPIJP VAN HAMELEN.

(H. Geelen/J. Stokkermans)

(EEN LEGE GANG ...
 WE HOREN EEN DEUR, ZACHT ...
 HILLETJE STEEKT HOOFD OM DEUR ...
 TRIPT DOOR GANG ... VERLAAT GANG)

HILDEBRAND LOOPT IN DE STAL ...
 HIJ KIJKT ROND. PRAAT TEGEN PAARD ...
 ER STAAN ER TWEE. EEN DAMPT NOG.
 IS BERTRAM'S PAARD)

HILDEBRAND:

Ha ... dag jongen ... Mooi braaf paard. Jij
 bent van ... Bertram, ja ...
 En dat ... Dat is een paard van de waard ...
 Ja ... dat ...
 Dat is vreemd ... Dat is een paard, dat niet
 voor een karretje loopt ...
 (VOELT BIJ FLANKEN)
 Er heeft een zadel op gelegen ...
 (KIJKT ROND)
 (BUKT ZICH EN HANNEST IN HOOI.
 NIEST ...

OPEENS HAALT HIJ IETS TE VOORSCHIJN ...
 EEN ZADEL ... HIJ BEKIJKT HET ...
 ER STAAT IETS OP, DAT HEM OGEN DOET
 SPERREN ... HIJ MOMPELT IETS DAT
 WE NOG NIET VERSTAAN ...
 IETS MET DE G VAN GUURT VAN GRASP ...
 SNELT WEG)

(LIDW. WORDT VASTGEHOUDEN DOOR DE
 WAARD. ZE WORSTELT OM VRIJ TE KOMEN.
 HAND VAN WAARD LIGT OVER MOND)

WAARD:

Wat betekent dit? Wat betekent dit, vrouw?
 Gerammel aan mijn deuren in de nacht?
 Dat zal niet gaan.

(OP DAT MOMENT SPRINGT VAN HOEK
 HILLETJE BOVEN OP ZIJN RUG, EN
 TROMMELT, VAN SCHRIK LAAT HIJ EVEN
 LIDW.'S MOND VRIJ)

LIDW.:

Hiiii ... Hildebrand ... Aernout ... Aer-
 nounounounout ... Hildebrand ...
 Hiiii

HILLETJE:

Hektor ... Hektoooooooooooooooooooooorrrrrr ...

(VOOR DEUR HERBERG, BERTRAM EN
STORMVOGEL. ZIJN EVEN BUITEN GAAN
STAAN)

BERTRAM:

Nou Stormvogel, en dat was dus het probleem.
Je moet het ze maar niet kwalijk nemen. Ze
dachten allemaal, dat de vijf prinsen hier
door jou of de waard of allebei werden
vastgehouden ...

STORMVOGEL:

Nee, nee hoor, dat kan niet. Ik heb ze zelf
een voor een zien vertrekken.

BERTRAM: (KNIKT)

Een voor een?

STORMVOGEL:

Ja stuk voor stuk.

BERTRAM:

En de herbergier?

STORMVOGEL:

Die was ook vroeg op. Ik zag hem een paar
keer uit de voorraadschuur komen.
Hij kwam ...

BERTRAM: (KNIKT)

Ik hoor wat! ...

STORMVOGEL:

(LUISTERT)

Bertram ... Bertram roepen ze ... vrouw ...

BERTRAM:

Lidwientje!

(STORMT DEUR BINNEN)

Lidwientje!

(STORMVOGEL VOLGT)

(HEFTIGE MUZIEK.
 DE WAARD HEEFT BEIDE VROUWEN IN
 KLEMGREEP. HOOFDEN ONDER ZIJN ARM ...
 TREKT PIJNLIJK VERBETEN GEZICHT.
 HILLETJE SCHOPT OM HOEK KOMT DE
 HELE HORDE???)
 BERTRAM STORT ZICH OP HEM, MAAR
 EERST KLIMT BAREND OP DE RUG VAN
 DE WAARD EN TIMMERT EROP ...)

HILDEBRAND:

(KOMT IN, MUZIEK STOPT)

Bertram ... help ... eh ...

(KIJKT VERBOUWEREERD)

BERTRAM:

Lelijke boef! Wat doe jij met mijn ... mijn ...
 Lidwientje ...

WAARD:

Deze vrouw kent U??? Ze sluipt rond in mijn
 herberg. Een dievegge.

LIDW.:

Die deur is op slot daar!

WAARD:

Is dat zo gek in een herberg. Een deur die
 op slot is.

(IEDEREEN STAAT EVEN MET MOND VOL
 TANDEN)

HILDEBRAND:

Eh ... hallo ... eh ...

(PROBEERT ALTIJD LANG IETS TE
 ZEGGEN)

Zijn jullie klaar?

BERTRAM:

Is dat waar eh ... Lidwientje, was je aan
 het spionneren?

LIDW.: (BUIGT HOOFD)

Ja ... ik dacht ...

BERTRAM:

Ja, ik heb ondertussen gehoord, wat iedereen
 dacht ...
 Onze verontschuldiging, waard ... eh ...

HILDEBRAND:

Eh Bertram ... Luister 's ...

(FLUISTERT IETS)

STORMVOGEL:

Arme baas. (KLOPT WAARD OP SCHOUDER)

BERTRAM:

Wat???) (HOUDT HEM VAST. WIJST OP WAARD.
 DOET STAP TERUG EN NEEMT DUIK
 NAAR DEUR. STAMPT HEM OPEN)

Houdt hem ... oh ...

(IEDEREEN ZUCHT: ZE DROMMEN NAAR
 DEUROPENING)

(AERNOUT EN HILDEBRAND HOUDEN
WAARD VAST)

WAARD:

Wat moet dat, Wat moet dat?

BERTRAM:

Sssssjt ... KINDEREN BLIJF DAAR EVEN STAAN ...

(IN DE SLAAPKAMER KOMEN IN VIJF
BEDDEN, VIJF PRINSEN OVEREIND)

TOR:

Hu ... Blijf staan en verdedig je ... Sjam-
perdoeda. (SPRINGT OVEREIND)

Ik lust je rauw.

(HAKT MET NIETS IN HET NIETS)

Voor Madelein en Vaderland ... Ah ...

(WIJKT VOOR IETS)

Verdedig je ...

Ik hou van Madelein, ik hou van Madelein ...

Ik hou van Madelein ...

(ZIJN GETIER WEKT DE ANDEREN OP,
DIE HALVERWEG ZIJN CLAUS, LUSTIG
MEE TIEREN)

ROELOF:

Haha ... Ik zie je schurk ... Kom te voorschijn
uit je spelonk ... Verdedig je ... sa sa enz.

WIGBOLD:

Bah ... Bah ... Hup ... Allen tegen een, een
tegen allen ...

JEROEN: (JEROEN TREKT DEGEN ONDER DEKENS
VANDAAN, KOMT OVEREIND.
PRIKT KUSSEN AAN DEGEN)

Ik prik je, ik prik je, lafaard ...

(GAAT WEER LIGGEN, KOMT WEER OVER-
EIND)

Verdedig je ... toe dan ...

(GAAT WEER LIGGEN ENZ.)

(LIDW.: IN GEBRUL HANDEN TEGEN OREN
ZE ZIJN BINNENGEKOMEN: BERTRAM,
STORMVOGEL, LIDW., AERNOUT, HILDE-
BRAND EN WAARD. KINDEREN BUITEN
DEUR, NIET ZICHTBAAR ...)

STORMVOGEL:

Dit was de appelzolder altijd. Dit was de
appelzolder hoor. Hier weet ik niets van.

LIDW.:

Ze dromen hardop, hè?

BERTRAM:

Water ... water ... Begrijp je, wat er is
gebeurd? (LIDW. SCHUDT 'NEE')

Die prinsen, die een voor een de herberg
verlieten, dat waren de prinsen niet ...

(GEEFT DOOR NAAR BUITEN)

Water halen ...

(WAARD WIL ZICH LOSRUKKEN, LUKT
NIET)

(TERWIJL GELUIDEN DOORLINKEN,
 ZIJN WE IN GANG KINDEREN MET LAM-
 PETKANNEN (+WATER) UIT KAMERDEUR-
 TJES GEKOMEN)

CUT:

JEROEN: (JEROEN OP BED SPRINGEND)
 Hahahahaha ... Waar ben je ... Ik ruik je,
 maar ik zie je niet ... Waar, waar?
 (KIJKT VERWILDERD ROND)

TOR:
 Voor Madelein en Vaderland ... Val aan ...
 Verdedig, val aan, verdedig!
 Val aan, verdedig!
 (BLIJFT DIT HERHALEN)

ROELOF:
 Hak ... Hak ... Hak ... Ik lucht jullie alle-
 maal rauw ... Nog meer stenen voor mijn
 slinger ...
 (MAAIT MET DENKBEELDIGE SLINGER)

(HET WATER WORDT INTUSSEN VAN NIET
 ZICHTBARE KINDEREN DOORGEGEVEN
 NAAR BINNEN. STORMVOGEL, BERTRAM
 EN LIDW. PAKKEN AAN.
 AERNOUW LAAT WAARD LOS)

AERNOUW:
 Ja hebbes ... Een-twee-drie-vier ... Alle-
 maal tegelijk ...

(ZE GOOIEN DE PRINSEN KLETSNAT.
 DEZE HOUDEN OP. ROEPEN DAAS DOOR.
 STEEDS ZWAKKER, WORDEN VAN BED
 GESLEURD)

BERTRAM:
 Vlug, van die bedden af. Daar zit het in ...
 De bedden zijn geen gewone bedden ...
 Begrijp je wie het was, die al die prinsen
 steelde?? ...

(ALS DE PRINSEN NAAST DE BEDDEN
 STAAN, WORDEN ZE RUSTIG ...)

TOR:
 Wat gebeurt hier ... Wat is dit? Mens Bertram
 Prins Bertram van Broodspot, bedoel ik ...

ROELOF:
 Van Broodspot? Wat betekent dit allemaal ...
 Zeg, sinds wanneer lig ik met jullie op een
 kamertje?

ANDEREN:
 Wat moet dit betekenen?

BERTRAM:
 Ho ho ... even kalm, even kalm.

JEROEN:

Ik was net doldriftig bezig met iets ... waar-
mee ook weer ... Ik was aan het draaksteken ...
De toto ... Ik ben op de toto!

TOR:

Madelein ...

(PAKT BERTRAM BEET)

Madelein, dat was ... Ik vocht voor Madelein ...
Waar ben ik? Is de toto ...

BERTRAM:

Laat me even los ... De toto is een eindje
verderop. Jullie zijn nog in de herberg.

TOR:

Is de toto ... Hebben we ons ... verslapen???
O nee!!

ANDERE VIER:

Nee. Niet waar. Verslapen? O hemel.

(EN DERGELIJKE KRETEN DOOR ELKAAR)

BERTRAM:

Mogen die deuren daar, van dat alkoof nog even
open?

HILDEBRAND:

Hela ...

CUT:

(DE WAARD HEEFT ZICH LOSGERUKT
EN STORMT WEG ... DE DEUR UIT ...)

CUT:

DE GANG.
(DE KINDEREN KUNNEN HEM NIET TEGEN-
HOUDEN OP DE GANG, AL KLEMT HEKTOR
ZICH VAST)

BERTRAM:

HIJ VERDWIJNT ...

(BERTRAM HOLT KAMERDEUR UIT.

TOR EN ROELOF KOMEN OP GANG)

Hektor ... Laat hem maar gaan.

TOR:

Van Broodspot, waarom rent die man weg.

ROELOF:

Is er iets mis met hem? Heeft hij er iets
mee te maken?

BERTRAM:

Sst. Eerst in 't alkoof kijken.

CUT: KAMER.

LIDW.: (LIDW. KIJKT OM VAN ALKOOFF DAT
OPENGAAT.

Bertram ... kijk 's ...

(DE DEUREN ZWAAIEN VERDER OPEN.
WE VAREN IN. IN SCHEMER ZIT ECHTE
WAARD. HIJ DROOMT. HIJ WAUWELT IN
ZIJN SLAAP.

HIJ ZET GLAZEN VAN DENKBEELDIG BLAD.
DRINKT IETS EN LACHT)

CUT:

DE VASTE WAARD.

WE SNIJDEN VANAF HET MOMENT DAT
HIJ DE BUITENDEUR OPENT EN TEGEN-
LICHT IN DE NACHT KRIJGT. DE HER-
BERG ZIT HEM VANACHTER IN GLOED ...
HIJ HIJGT.

WAARD: (LACHT) (ZEGT:)
Jammer ...

FADE START.

STEM GUURT:
Jammer ... Hahahaha ...
Jammer ... (HIJ IS GUURT GEWORDEN. HIJ SLUIT
DE DEUR EN VERDWIJNT IN DE NACHT)

INFADEN GELUID MUZIEK EN GEROEZE-
MOES VOLGENDE SCENE.

CUT:

(BERTRAM, DE PRINSEN, LIDW., AER-
NOUT EN HILDEBRAND VOOR ALKOOF. MED.
STAAAN DICHT OP ELKAAR.
KINDEREN OFF-SCREEN)

BERTRAM:
Jullie begrijpen het niet, jongens.
(TEGEN PRINSEN)
Luister Lidwientje, Stormvogel hoor: Die
prinsen, die Barend, jij en ik almaar naar
buiten zagen komen en zogenaamd wegrijden ...
dat was allemaal Guurt.
Hij ging als een prins naar buiten, kwam als
waard weer naar binnen, ging als de volgende
prins weer naar buiten, kwam als waard weer
naar binnen, ging als prins weer enz. enz.

STORMVOGEL:
Daarom zag ik de waard zo vaak binnenkomen
en nooit buiten komen ... oh oh oh.
(KIJKT ECHTE WAARD AAN)
En spreken U hoor baas.
Maar U lag hier ... in het alkoof ... ohohoh ...

TOR:
Mogen wij ook wat weten. Mogen wij ook wat
begrijpen.

ROELOF:
Typisch van Broodspot weer. Altijd moeilijke
dingen.

JEROEN:
Wij zijn prinsen! Wij zijn geen... KNAPPE-
KOPPEN ... (TIKT TEGEN HOOFD)

STORMVOGEL:
Vijf prinsen ... op de appeltjeszolder.
(HOOFDSCHUDDEND)

CUT:

(PRINSEN ZIJN VERTROKKEN.
KINDEREN WUIVEN VOOR HERBERG.
HET IS OVERDAG. ZELFDE INSTELLING.
HAMELAARS EN WAARD EN STORMVOGEL
STAAN OOK TE ZWAAIEN)

KINDEREN:

Daaaaaaaag ...

HEKTOR:

Roelof zwaait nog!

HILLETJE:

En Tor!

LIDW.: (VLIEGT BERTRAM OM HALS)

En jij blijft bij mij.

BERTRAM:

Ja ... jammer ...

LIDW.:

Jammer???

BERTRAM:

Ze weten, dat ik geen prins ben ... Vijf
prinsen weten dat ... Ik ben niet meer
een spion ...

(ZE LOPEN NAAR BINNEN, OVERSNIJDEN)

LIDW.:

Maar je leeft!

(ZOENT HEM WEER)

En dit zijn vijf eerlijke prinsen.
Geen Guurten!

HILDEBRAND:

Ik heb trek in ravijnkruiden met repelsteel.
(IEDEREEN LACHT)

STORMVOGEL:

Ik geef U het recept mee. Voor de paleis-
keuken. Ik hoor dat U kok bent.

WAARD:

Ik geef U een zak kruiden mee ...

STORMVOGEL:

En ik leer U het lied ...

ALLEMAAL:

Het lied ...

STORMVOGEL:

Ja ...

LIED: NIEMAND WEET, NIEMAND WEET, DAT HET
REPELSTEELTJE HEET.
(H. Geelen/J. Stokkermans)

- STORMVOGEL: koken is een kunst
soep is mijn leven
zalig is het roeren in een ketel of een pan
koningen die zouden
ik weet niet willen geven
als ze m'n recepten hadden - man, man, man!
- willen weten wat ik in m'n soep doe
'k stuur ze voor de grap de grootste
troep toe
(KINDEREN LACHEN)
- pudding is een grap
pap is een gave
hoeveel puur genoeg kan ik peuren uit
puree
koningen genoeg
die al hun schatten gaven
als ze m'n recepten kregen - nee, nee, nee!
- roepen 'k trek meteen mijn hermelijn uit!
wat doe jij erin naast dat ravijnkruid?
- niemand weet, niemand weet
dat het repelsteeltje heet
- SAMEN: niemand weet, niemand weet
dat het repelsteeltje heet
niemand weet, niemand weet
dat het repelsteeltje heet
- KOOR: niemand weet, niemand weet
- STORMVOGEL: lekker is niet lang
lekker is een vinger
maar ik ken wat lekker is, toevallig op
m'n duim
de repelstelenvoorraad wordt
geringer en geringer
maar in ONZE kelder is er ruim, ruim, ruim!
- vorsten spioneerden in mijn keuken
(FLIKKEROOGJES)
daarom zit mijn schuimspaan vol met deuken!
(ZWAAIT VEELBETEKENEND ALSOF
HIJ MEPT)
- niemand weet, niemand weet
dat het repelsteeltje heet
- SAMEN: niemand weet, niemand weet
dat het repelsteeltje heet
niemand weet, niemand weet
dat het repelsteeltje heet
- KOOR: niemand weet, niemand weet
- STORMVOGEL: snippertje ajuin
- ALLEN: tijm en vermicelli
- STORMVOGEL: snuifje zwarte peper en een ietsiepietsie
zout
- ALLEN: kruiden uit de tuin

STORMVOGEL:

à la tante Nellie
paddestoelen, hopsaklaar en- fout, fout, fout!

daar wordt er een goede soep nog niet uniek
van
hoe komt er in een goede soep muziek, man

niemand weet, niemand weet
dat het repelsteeltje heet
niemand weet, niemand weet
HAMELN ... dat het repelsteeltje heet
niemand weet, niemand weet
HAMELN ... dat het repelsteeltje heet
niemand weet, niemand weet
HAMELN ...